

Πολλαι απόπειραι δολοφονικαί ἐγένοντο κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Β'. Πρώτη τὴν τάξιν εἶναι ἡ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866 λαβούσα χώραν, ὅτε ἐπυροβολήθη ὑπὸ πρώην σπουδαστοῦ ὀνόματι Καρακασώφ, καθ' ἣν στιγμήν ἐφ' ἀμάξης εἰσέρχεται εἰς Πετρούπολιν. Τὸ πιστόλιον ἐξέκλινε τοῦ σκοποῦ, ἐργάτου τινὸς ὀνόματι Κομισαρόφ ἐκ Κουτρόμας ὁρμήσαντος καὶ ἐξωθήσαντος τὴν χεῖρα τοῦ δολοφόνου. Ὁ ἐργάτης οὗτος, ἕνεκα τῆς πράξεως ταύτης ἐγένετο μετὰ ταῦτα εὐγενής. Δευτέρα απόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγένετο ἐν Παρισίοις τῇ 6 Ἰουνίου 1867, παρὰ τοῦ Πολωνοῦ Βερεζόβσκη, πυροβολήσαντος κατὰ τῆς ἀμά-

νί του, ἀνήγγειλαν δ' αὐτῷ πλειστάκις, ὅτι θέν θὰ σωθῇ. Καὶ τὴν ἀπειλήν αὐτῶν ἐξετέλεσαν ἐπὶ τέλει τὴν 1 Μαρτίου.

Ἡ χώρα τῶν Βασσούτος ἐνθα ἐσχάτως οἱ Ἀγγλοι πολεμοῦσι κεῖται ἐν τῷ νοτίῳ Ἀφρικῇ· εἶναι δὲ μικρὸν ὀρεινὸν κράτος, περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πλάτους καὶ ἑκατὸν μήκους, κείμενον ἐπὶ τῆς βορειανατολικῆς ἄκρας τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.

Οἱ Βασσούτοι εἰσὶν ἀνδρεία καὶ πολέμικῃ φυλῇ, ἐπὶ πολλὰ ἔμως ἔτη συνῆψε μικροῦς πολέμους μετὰ τῶν Ἀγγλων καὶ τῶν Ὁλλανδῶν τοῦ ἐλευθέρου Κράτους

Ἀλέξανδρος Β'. Νικολάϊβιτς.

ξῆς, ἐν ἣ ἐκάθητο ὁ Αὐτοκράτωρ μετὰ τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος. Ἀμφότεροι οἱ ἡγεμόνες οὗτοι οὐδὲν ἔπαθον, ἀλλ' ἐπληρώθη ὁ ἵππος ἐνὸς τῶν παρακολουθούντων ἐρίππων ὑπηρετῶν. Ὁ δολοφόνος ἠτοιμάζετο νὰ πυροβολήσῃ καὶ δεύτερον ἀλλὰ τὰ πιστόλιον αὐτοῦ ἐρράγη. Αἱ δύο δολοφονικαὶ αὗται απόπειραι κατὰ τῆς ζωῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' ὑπῆρξαν τὰ προοίμιον σειρᾶς ἄλλων ἰδίας κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη. Οἱ Οὐδενισταὶ κατεδίωξαν τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐν τῷ περιπάτῳ, καὶ ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις, καὶ τῷ ἑστιατορίῳ του, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοιτῶ-

τῆς Ὁράγγης. Τὸ 1868 ὁμοῦς ὁ κορυφαῖος ἀρχηγὸς Μοσχέχ ἐζήτησε τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν, καὶ ἡ γὰρ τῶν Βασσούτος προσηρτήθη εἰς τὴν ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐπὶ δέκα ἔτη οἱ Βασσούτοι διήγαγον εἰρηνικὸν καὶ φιλόπονον βίον· ἀλλὰ διὰ λόγους διοικητικούς ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὑποταχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν· εἰς τοῦτο ἀντέστησαν καὶ γενομένης χρήσεως βίας, ἐπανεστάτησαν ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν Μαπουτᾶ καὶ Λεροθόδι. Ὁ πρῶτος οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, εἶναι υἱὸς τοῦ Μοσχέχ, μεγίστην κεκτημένος ἐπιρροὴν παρὰ τοῖς Βασσούτοις καὶ ὠχυ-

ρώθη ἐπὶ τινος λόφου 400 ποδῶν ὕψους βατοῦ μόνον διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀτραπῶν. Ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου ὑπάρχει ἰκανὴ βοσκή διὰ τὰ ζῶα, ἀφθινὸν ὕδωρ καὶ ἀποθήκαι σίτου καὶ πολεμεφοδίων. Οἱ ἀντάρται ἔχουσιν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν 30,000 ἵππους καὶ αὐτοὶ ἀριθμοῦνται εἰς 130,000 ψυχάς.

ΠΛΟΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΝΙΝΙΩΝ

Οἱ Νίνιοι κατέχουν ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Λύκου εἰς

τοῦς τουτέστιν ἀφ' εἰς τὰς χώρας τῶν Ἀρμενίων κόψαντες ξύλα διὰ τὰς πλευράς αὐτῶν κατασκευάσασαι τοξοειδῶς, περιτείνουσι διφθέρας, ἥτοι δέρματα διὰ νὰ στεγάζωσι τὸ ἐξώθεν μέρος, ἐνῶ οὔτε πρύμνην οὔτε πῶραν σχηματίζουν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἀσπίδος κυκλοτερῆ ποιήσαντες καὶ καλάμοις πληρώσαντες καὶ ἐπ' αὐτῆς τὰ φορτία ἐπιθέσαντες, ἀφίνουσι κατὰ τὸν ῥοὺν τοῦ ποταμοῦ νὰ φέρονται· μάλιστα δὲ κατὰγουσιν ἀγγεῖα πλήρη φοινικείου οἴνου. Κυβερνῶνται δὲ ὑπὸ δύο κανταρίων διοικουμένων ὑπὸ δύο

Μασούφας ἀρχηγὸς τῶν Βασσοῦτος.

τὸν Τίγριν. Οὐ μικρὰς δὲ περιεργείας εἶναι ἀξία καὶ ἡ τῶν πλοίων αὐτῶν κατασκευὴ, τὴν περιγραφὴν τῆς ὁποίας εὐρίσκομεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τοῦ φιλαλήθους Ἡρωδότου ἥδε πως.

Ὅπερ δὲ μεγίστην ἀπορίαν μοι ἐπροξένησε, λέγει, ἐξ ὅλων τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει εἶναι τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἅτινα διὰ τοῦ Τίγρητος καταπλέουσιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ εἶναι πάντα κεκαλυμμένα διὰ δέρμα-

νδρῶν, ὧν ὁ μὲν ἔλκει πρὸς τὰ ἔσω, ὁ δὲ πρὸς τὰ ἔξω. Κάμνουσι δὲ τοιαῦτα οὐ μόνον μικρὰ, ἀλλὰ καὶ λίαν μεγάλα· τὰ δὲ μέγιστα τούτων δύνανται νὰ λαμβάνουσι πεντακισχιλίων ταλάντων φόρτον. Ἐν ἑκάστῳ δὲ ὑπάρχει εἰς ὄνος, εἰς δὲ τὰ μέγιστα πλειότεροι. Ἀφ' οὗ λοιπὸν πλέοντες φθάσωσιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὸν φόρτον συμφωνήσωσι, τὰ μὲν ξύλα καὶ τὴν καλάμην πᾶσαν πωλοῦσι, τὰς δὲ διφθέρας θέσαντες